

vandforsyningen fortrinsvis forsyner husholdninger. Eksempler på vandindvindinger, der ikke kan søge støtte, er markvandingsboringer, boringer, der udelukkende forsyner industrivirksomheder eller levnedsmiddelforarbejdende virksomheder. Begrundelsen for at undtage disse vandforsyninger er, at de næppe kan betegnes som en del af den decentrale vandforsyning.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det en forudsætning for at søge tilskud, at den pågældende vandindvinding er ramt af eller truet af forurening. Dette er i lovforslagets § 2, stk. 2, defineret som overskridelse eller risiko for overskridelse af en eller flere af de grænseværdier for drikkevandskvalitet, der er fastsat af miljø- og energiministeren. Reglerne er fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Bekendtgørelsen fastsætter grænseværdier for en række stoffer, som eksempel kan nævnes nitrat, bakterielle parametre, pesticider, metaller etc.

Det er ligeledes i de almindelige bemærkninger anført, at der kun kan opnås støtte, hvis vandforsyningen ikke kan antages at være ansvarlig for forureningen. Det kan oplyses, at især forurening med bakterielle parametre i mange tilfælde kunne have været undgået, idet denne forurening ofte skyldes en uhensigtsmæssig konstruktion eller placering af vandindvindingen. Ved udformningen af bekendtgørelserne om, samt administrationsgrundlaget for støtteordningen, vil disse forhold blive nærmere beskrevet.

I lighed med lovgivningen vedrørende andre støtteordninger forudsættes det, at der kun ydes støtte, hvis andre støttemuligheder ikke kan anvendes. Ligeledes forudsættes støttebeløb først udbetalt, når projektet er gennemført. Dog er der indsat mulighed for, at der kan ske betaling forud, idet mange mindre vandforsyninger ofte er i en så ringe finansiell situation, at der ikke er midler til at være i forskud med ordningens andel.

Da det drejer sig om en ny type støtteordning bemyndiges miljø- og energiministeren til at fastsætte støtteprocenten, samt eventuel egenbetaling. Herudover kan bemyndigelsen bl.a. anvendes til at fastsætte et maksimalt støttebeløb pr. anlæg. Drikkevandsudvalget har foreslået en støtteprocent på 40, samt at der efter beregning af tilskuddet fratrækkes 5.000 kr. pr. anlæg.

Baggrunden for dette forslag er et udkast til konsulentrapport om udviklingen i den danske vandforsyningsstruktur. Konsulentrapporten bliver udarbejdet til brug for drikkevandsudvalgets generelle arbejde. Med de foreslåede støttesatser vil der i perio-

den 1997-2006 være nogenlunde balance mellem de midler, der er til rådighed og de forventede udbetalinger fra ordningen.

Miljø- og energiministeren vil formentlig tage udgangspunkt i de af drikkevandsudvalget foreslåede støtteregler. Ved at henlægge fastsættelsen af støttereglerne til bekendtgørelsesform m.m. opnås den fornødne fleksibilitet, der indebærer, at støttereglerne relativt nemt kan ændres, hvis det p.g.a. de indvundne erfaringer er hensigtsmæssigt.

Miljø- og energiministeren bemyndiges yderligere til at fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud, ansøgningernes indhold m.m. Der er bl.a. hjemmel til at besigtige vandindvindingen, f.eks. efter investeringen er gennemført. Bekendtgørelserne forventes udsendt snarest efter lovens ikrafttræden.

I § 3, stk. 2-4 er anført en række regler, der kun gælder for tilskud, der ydes efter lovens § 1, stk. 1, da der i denne bestemmelse er tale om en tilskudsordning. Reglerne er ikke relevante for den del af loven (§ 1, stk. 2 og 3), der vedrører generelle projekter.

Til §§ 4 og 5

Til at træffe beslutning i sager om ydelse af tilskud til mindre vandforsyninger og enkeltindvindinger foreslås nedsat et eller flere råd med repræsentanter for de forskellige interessenter. Rådet eller rådene skal desuden disponere udredningsmidlerne indenfor vandforsyning. Miljø- og energiministeren bemyndiges til at nedsætte rådet eller rådene. Miljø- og energiministeren vil formentlig i overensstemmelse med drikkevandsudvalgets anbefalinger foreløbigt nedsætte ét råd med sekretariat i Miljøstyrelsen. Følgende vil formodentlig blive anmodet om at lade sig repræsentere i rådet: Danske Vandværkers Forening, Danmarks Private Vandværker, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Amsrådsforeningen, De danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug og Danmarks Naturfredningsforening. Konstruktionen vil efter ca. 2 år blive evalueret. På dette tidspunkt vil det bl.a. blive overvejet, om beslutningerne skal udlægges til regionale råd, til eksempel et råd i hver amt, jf. drikkevandsudvalgets anbefalinger. Det er herudover forudsat, at det er Miljøstyrelsen, der administrerer den begrænsede del af de samlede midler, der forventes anvendt til spildevandsformål (lovforslagets § 1, stk. 3.)

Det må forudses, at et betydeligt antal ansøgninger og forespørgsler m.m. skal behandles af sekretariatet og rådet. Det forventes dog som udgangspunkt, at tre årsværk (en AC'er og to HK'ere) ansættes til at varetage arbejdet med at forberede forelægningerne for rådet. Udgiften forventes at blive 830.000